

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 385/2021
29.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у правној ствари тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Спасојевић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца Ауто центар „Технички ауто преглед и регистрација“ ДОО Београд, чији је законски заступник Зоран Веснић, ради поништаја одлуке и исплате, одлучујући о ревизији туженог - противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3266/19 од 15.09.2020. године, у седници већа одржаној 29.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог - противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3266/19 од 15.09.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3266/19 од 15.09.2020. године, преиначена је пресуда Основног суда у Чачку П1 82/19 од 11.06.2019. године тако што је, ставом првим изреке, усвојен тужбени захтев тужиоца – противтуженог па је поништено као незаконито решење директора туженог – противтужиоца од 05.10.2012. године, које је код туженог заведено под бројем ../2012 о суспендовању са радног места тужиоца, запосленог на радном месту ..., због тешке повреде радне обавезе утврђене 31.07.2012. године; ставом другим изреке, усвојен тужбени захтев тужиоца – противтуженог, па је поништено као незаконито решење директора туженог – противтужиоца, које код туженог заведено под бројем ../2012 од 13.11.2012. године о отказу уговора о раду тужиоцу запосленом на радном месту ... код туженог, због тешке повреде радне обавезе; ставом трећим изреке, усвојен тужбени захтев тужиоца – противтуженог па је поништено као незаконита одлука директора туженог – противтужиоца која је код туженог заведена под бројем ../2012 од 13.11.2012. године о отказу уговора о раду тужиоцу запосленом на радном месту ... због тешке повреде радне обавезе; ставом четвртим изреке, усвојен тужбени захтев тужиоца – противтуженог па је обавезан тужени – противтужилац да на име доприноса за ПИО које је исплатио тужилац, а по закону је био дужан да исплати тужени, и на име зараде, исплати појединачне новчане износе са законском затезном каматом по месецима, у износима ближе означеним у овом делу изреке у року од 15 дана од пријема пресуде; ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев туженог – противтужиоца којим је тражио да се обавезе тужилац – противтужени да му на име накнаде штете исплати: износ од 60.000,00 динара за новчану казну за

правно лице противтужиоца из прекршајног поступка који се води у предмету Пп 139/13, са законском затезном каматом од 22.11.2012. године; износ од 5.000,00 динара за новчану казну за одговорно лице у правном лицу из прекршајног поступка Пп 139/13, са законском затезном каматом почев од 22.11.2012. године до исплате; износ од 177.135,00 динара за новчану накнаду за закуп објекта техничког прегледа противтужиоца са законском затезном каматом почев од 22.11.2012. године до исплате; износ од 79.840,00 динара за новчану таксу за отварање техничког прегледа противтужиоца са законском затезном каматом почев од 22.11.2012. године до исплате; износ од 110.000,00 динара за новчану накнаду за изгубљену добит због неоствареног прихода за један месец са законском затезном каматом почев од 22.11.2012. године до исплате и износ од 126.554,58 динара за новчану накнаду и исплату бруто зараде за три радника за један месец када противтужени није радио са законском затезном каматом почев од 22.11.2012. године до исплате, све у року од осам дана од дана пријема преписа пресуде и ставом шестим изреке, обавезан је тужени – противтужилац да тужиоцу – противтуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 512.100,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате уколико исте не плати у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против правноснажне другостепене пресуде ревизију је 06.11.2020. године изјавио тужени – противтужилац.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 2) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 2) ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат. Према одредби члана 85. став 6. истог закона, странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат.

У конкретном случају, ревизију је изјавио директор туженог – противтужиоца Зоран Веснић лично, а не преко пуномоћника – адвоката, па је ревизија према члану 410. став 2. тачка 2) ЗПП, недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић